

هزار وعده مسئولان سیرجان و وفا نکردن به مسئولیت‌های اجتماعی‌شان؛

معین اقتصادی مورد نظر در دسترس نمی‌باشد!

در سیرجان جا افتاده که بلافاصله بعد از رسانه‌ای و جنجالی شدن یک مشکل و کمبود در هر بخشی از شهرستان از حوزه میراث فرهنگی گرفته تا بهداشت و درمان و آموزش و پرورش و...، مسئولان برای فریب افکار عمومی و به منظور دادن یک قرص مسکن به مردمی که از آن شرایط و اوضاع فریاد دردناکشان بلند شده، می‌آیند نام یک شرکت معدنی ثروتمند را جلو می‌اندازند و در بوق و کرنا می‌کنند که این شرکت خصوصی قرار است پای کار بیاید و سرمایه‌گذاری کند و کمبود بودجه‌ی بخش دولتی را جبران مافات کند تا در فلان بخشی که سابقا کم‌کاری شده، بهمان کار بزرگ بشود. اما به مجرد اینکه موضوع از دستور پیگیری رسانه‌ها خارج می‌شود، مسئولان روی فراموشکاری مردم سیرجان حساب باز می‌کنند و می‌روند سر همان خان اول دست روی دست گذاشتن و کاری نکردن! این یعنی حاجی حاجی مکه و گذاشتن دست سیرجان و سیرجانی در پوست گردوی معین‌های اقتصادی فرضی و کذابی! می‌گویید نه، نوروز دیگر شما هساید و بادگیر چپقی و مخ محوطه‌ی اطرافش، بچرخند تا بچرخیم و ببینیم بعد از آبروریزی امسال جلوی مسافران و گردشگران، سال دیگر نوروز چه گلی به سرمان زده شده؟! من مرده و شما زنده اگر آب از آب تکان بخورد. همین مهرماه سال گذشته بود که مدیر یک مدرسه‌ی دولتی روستایی در حوزه‌ی یکی از بخش‌های سیرجان از معین اقتصادی آن بخش گلایه کرده بود. معینی که حتا حاضر نشده بود در حد تامین هزینه‌ی خرید چهارتا سطل رنگ و قلم‌مو به یک مدرسه محروم کمک مالی کند!

باید اعتراف کنم که یکی از نقاط قوت

کارنامه‌ی فرمانداران قبلی پیگیری عمل شرکت‌های درشت معدنی به پیوست فرهنگی و مسئولیت اجتماعی‌شان بود. شرکت‌هایی که سرمایه‌ی عظیمی از قبل منابع غنی معدنی در شهرستان دارند اما شهرستان از این ثروت بهره‌ای جز آلاینده‌ی و تغییر ترکیب جمعیتی و مشکلات فراوان اجتماعی، امنیتی و اقتصادی ندارد. اینگونه است که ضرورت توجه به توسعه‌ی فرهنگی، عمران و رفاهی برای نزدیک شدن به یک توسعه‌ی پایدار و همه‌جانبه احساس می‌شود. در همین راستا در دوران فرمانداری مکی‌آبادی برای هرکدام از شهرهای اقماری معین اقتصادی مشخص شد و هرکدام از شرکت‌ها به عنوان معین اقتصادی یکی از نقاط شهرستان سیرجان انتخاب شدند. هدف این بود که از درآمد سرشار معادن بخشی هم برای توسعه‌ی فرهنگی اجتماعی رفاهی و آبادانی شهرستان هزینه شود. در این راستا ارتباط دو سویه‌ی شهرداری‌ها، آموزش و پرورش، اداره ارشاد و میراث فرهنگی و گردشگری و... با این شرکت‌ها در دستور کار قرار گرفته بود و خود فرماندار نیز به عنوان وزنه‌ای برای اجرایی شدن چنین وعده‌ای حضور پررنگ و مستمر داشت. این رویکرد در دوران فرمانداری بعد هم به قوت خود باقی ماند اما متأسفانه در گیر و دار رقابت‌های سیاسی، رفته رفته جایگاه فرمانداری سیرجان متزلزل شد و در ادامه از اقتدار جایگاه حقوقی مقام فرماندار در سیرجان نیز کاسته شد. چنین بود که در نتیجه‌ی در اقتدار، شهرستان نیز زیان دید و در عمل معین‌های اقتصادی به وعده‌های خود عمل نکردند و فقط تبدیل به یک عنوان پوک و توخالی شدند. عنوانی که البته

از آن در رسانه برای افناع افکار عمومی زیاد استفاده‌ی تبلیغاتی می‌شود اما در عمل شاید بهتر باشد اسم آن را فریب افکار عمومی بگذاریم.

در همین راستا بد نیست مسئولان به این سوال پاسخ بدهند که اگر معین‌های اقتصادی سابقا تعیین شده، زیر میز زده‌اند چرا به مردم اعلام نمی‌شود و اگر که نه و معین بودن‌شان منتفی نشده چرا به طور شفاف از کارهای تاکنون شده و قراردادهای بسته شده، فهرستی تهیه نمی‌شود و در اختیار رسانه‌ها نمی‌گذارند؟ برای مثال چرا از حزییات جلسه‌ی فرمانداری با آن شرکتی که قرار شد سرمایه‌گذار بادگیر چپقی بشود، خبری به بیرون درز داده نشد که کی قرار است شروع کند، آورده‌اش چقدر است و...؟

این سکوت خبری ابهام آمیز است و آدم فکر می‌کند قضیه سرکاری بوده و فقط خواسته بودند موقتا نوشدارویی روی زخم مردم و بادگیر بریزند و افکار عمومی را به طور موقتی اقناع کنند. وگرنه پیش از این سهراب بهال‌الدینی فرماندار سیرجان در باره نقش معین‌های اقتصادی به طور شفاف اعلام کرده بود که: «معین‌های اقتصادی مانند گذشته پای کار نیستند.» او سابق بر این درباره‌ی اینکه چرا فرمانداری پیگیر نیست، توپ را به استانداری پاس داده بود

به گفته‌ی بهال‌الدینی تنها معین اقتصادی بخش گلستان و بلورد «تا حدودی کج‌دار و مریز» پای کار حضور داشته‌اند. بهال‌الدینی در این باره قول پیگیری و گذاشتن جلسات مشترک و متعدد داده بود گرچه با گذشت بیشتر از شش ماه از این گفته‌ی بهال‌الدینی، حالا به نظر می‌رسد فرماندار از پس این شرکت‌های معدنی برنیامده است!